

Visca la llibertat, Biel! En aquest temps i en el que vingui, *gora!* Ésser lliure és ésser qui s'és, i s'és qui s'ha d'ésser, no un altre, no una altra cosa, tampoc no el desig d'una altra cosa. Tampoc la subordinació a un desig desprotegit. És per això que puc afirmar, gustós, que tu ets lliure, que ets autor lliure en cultura oprimida, cos lliure en sexe oprimat, home lliure en societat deprimida, aquesta societat sociata i pepera, destrallada i amb desig d'alçar-se i viure, no alçar-se per alçar-se, no per recordar-ho, sinó per viure.

«La llengua és gustosa, dona gust.» Biel, tu saps que la llibertat és germana del plaer. Dos mil anys de lluita aferrissada i carnissera contra el plaer, el plaer individual i col·lectiu, compartit, no han aconseguit aturar que l'home intenti —i fins i tot pugui, a la fi!— desdralar-se, desentotsolar-se i caminar cap a la llum. Per a mi, però també per a molts, *L'adolescent de sal*, *Putamarsés (Ah)* i *Self-service* —aquest llibre introbable de contes escrits al cinquanta per cent amb Quim Monzó quan aquest encara no havia trobat la inesgotable font regalada de la seva narrativa i feia equacions narratives sense massa interès i en el qual tu li fas mil i mil voltes— són tres llibres trenca-dors, frescos i, tot i que tocats d'època fins a un punt que el gregarisme crític i intel·lectual no sap sinó citar-ne fonts (regalades) i espigolar-ne influència i rareses, inauguradors d'una nova tradició, avui sembla que descomposta

Notes per a «Biel Mesquida i la llibertat»

en no sé quina tomba: els anys setanta. Tu, Biel, vas ser dels primers que ens explicaren amb gust i sense pèl allà on no hi ha pèl que «l'amor comença pel sexe». Tu, amant de Catul a Foix, de Flaubert a Pla, d'Sterne a Leopoldo M. Panero, la teva ruta vital i escriptora és plana, rara, comuna i valenta. Lliure.

Puc parlar de tu com d'una espiral que creix, que també creix. Si parl de l'home vaig a l'autor. Si parl de l'autor vaig a l'home que ets. Però et repàs pels teus textos: el llibre *Doi*, on fas aparèixer una dona que se'n va de viatge mític i reposat abans de morir, devora uns al·lots que fan la mili i l'embullen a la Mallorca pepera dels vuitanta; la teva veu als marges del destí, als marges del temps i del plaer al mític *Sgt. Pepper's wants you (Auca)*; el teu clam quotidià i feliç a *El bell país on els homes desitgen els homes*; la teva veu lírica i periodística, empeltada de la tradició i sembrada cap al futur en un retrat incisiu de les vides anònimes del final del segle XX a *T'estim a tu*; el teu vòrtex, Biel, en una de les millors novel·les europees d'aquest mateix segle: *Excelsior o el temps escrit*.

És per això que sempre escrius convallescent? Escrius, com els mestres, com els mestres que creixen: com Rilke, com Blai Bonet, com Salvat; després de viure, escriuen. Són, sou..., els homes que també escriuen, convallescents de la passió del vostre cos, i tu, concretament, rodejat de multitud d'ajals: del Cançoner a Rosselló-Pòrcel, de Rimbaud a Patty Smith, del teu estimat Miquel Barceló a Kaka de Luxe. Tot en tu és un principi que no comença i un final que no acaba mai. Perquè tu escoltes, apuntes, parles amb la gent. Crec que ets un dels habitants de l'illa de Mallorca que més gent coneixes, que més gent retens, que saps provocar sense perbocar davant la màxima varietat de personal, de peperos a okupes, de madones de caseva a femelles fatals de la societat de suro.

Biel, tu ets lliure perquè, en tu, la llibertat és una pràctica biològica. «Jo som un exemple de normalitat», m'has dit tot sovint. I tant, Biel. Com podem negar tal evidència quan crees sotracs, t'erres i t'aixeques, quan t'enfones i emergeixes, quan et censures però et deixes batallar, quan compareixes, jove i sense edat, i encara avui, avui!, escandalitzes vellards i beates de trenta anys i els entafores amb la paraules gustosa i la veu musical aquest, aqueix i aquell suau i sensual «m'enculares»?

Carles Rebassa

Portugal, rostres d'Europa

Juliol-agost de 2004

Una mirada al Portugal en què s'emmiralla Catalunya com a objecte de les seves aspiracions i dels seus dubtes, com una nació independent que s'ha sentit part del conjunt ibèric i, alhora, ha defensat aferrissadament la seva autonomia. I amb aquest rerefons, els diversos autors del dossier analitzen la història, la literatura i la llengua d'un Portugal que busca la seva modernització.

L'Avenc. Consell de Cent, 278, 1r 2a - 08007 Barcelona
Telèfon 93 488 34 82 - lavenc@lavenc.com - www.lavenc.com

